

N:o 59.

Af **Herr E. O. V. Wavrinsky** i Stockholm, *i anledning af Kungl. Maj:ts i statspropositionen gjorda framställning om ny aflöningsstat för betjante vid rikets fångvårdsanstalter.*

Det är alltid vanskligt att i hvarje fall bestämma statstjänarnas aflöningsförmåner rättvist, såvida icke någon genomgående plan följes, hvarvid hänsyn tages till den för tjänsten nödiga utbildningen, tjänstetiden för år och dag, ansvaret vid tjänsten, m. m. dylikt, som ju något växlar. Men därjämte och framför allt måste man tillse, att statens tjänare ej, med de växlande lefnadskostnaderna, i något fall hållas vid svältgränsen med den ersättning, som lämnas honom för hans arbete, emedan den oro och de bekymmer för familj och anseende, som häraf orsakas, i högsta grad menligt inverka på sådana tjänares fullgörande af sina uppdrag, ja, till och med verka demoraliserande.

Härtill får staten ej göra sig skyldig, ur sitt eget intresse, om ej ur annat.

Bland de i detta hänseende nödställda måste fångvårdspersonalen räknas. För närvarande hafva exempelvis i ersättning: underofficerare lägst 1,000 kronor; — högst 1,275; } utom bostad
vaktkonstaplar » 850 » ; — » 1,060; } och bränsle.

En utredning om deras existensminimum för familj visar, att detta ej kan sättas lägre än 1,500 kronor, bostad oberäknad. Det har fångvårdsstyrelsen erkänt och därpå byggt sitt förslag till förmåner — förutom bostad och bränsle — för:

underofficerare lägst 1,350 kronor; högst 1,650 kronor
vaktkonstaplar » 1,150 » ; » 1,500 »

Kungl. Maj:t föreslår i dessa fall för:

underofficerare lägst 1,350 kronor; högst 1,550 kronor;
vaktkonstaplar » 1,200 » ; » 1,400 »

Huruvida i dessa förmåner böra ingå två eller tre ålders-
tillägg torde betyda mindre. Fångvårdsstyrelsen föreslår det förra,
Kungl. Maj:t det senare. Men lägre böra dessa förmåner ej utmätas
än hvad fångvårdsstyrelsen gjort.

Jag hemställer därför vördsamt,

att Riksdagen ville besluta godkänna fångvårds-
styrelsens förslag till ny aflöningsstat för betjante
vid statens fängelser.

Då dessa betjante äro i nödställd belägenhet hade det varit
i sin ordning att föreslå ett dyrtidstillägg för dem för detta år.
Men för att ej inveckla frågan och försvåra utredningen, kanske
också minska utsikterna till varaktig förbättring i aflöningsför-
hållandena för framtiden, vågar jag ej i detta sammanhang upp-
taga ett sådant yrkande.

Stockholm den 26 januari 1907.

Edvard Wavrinsky.